

ikke bryder sig om, men smider bort saa saare han har faaet dem, pludselige Indskydelser til Ildpaasættelse, Lyst til Grusomhed baade mod Dyr og mindre, hjælpeløse Kammerater, ja, undertiden ogsaa ved Selvpinsler. Deres Lod er saa meget sørgeligere, fordi de i Reglen er af en misfornøjet Natur — i flere Retninger har gode Evner, men ikke har Forstaaelse af deres egne Defecter og derfor føler Indskrænkningen i deres Frihed paa en Anstalt som et haardt Slaveri.

For disse mange Grader og Afskygninger af Aandssvaghed er der da herhjemme som i mange andre Lande i Evropa og Amerika Anstalter, dels Asyls og Hjem, dels Undervisnings- og Arbejdsanstalter. Hvor nødvendige Anstalter er, vil de foregaaende Smaatræk, jeg har fortalt, have givet Dem en Forestilling om. — Den dybe Idiot er det personlig ligegyldigt, hvor han saa er, men for hans Hjem, hvor hans Urenlighed og Ødelæggelseslyst volder idelige Forstyrrelser — hvor de andre Børns Opdragelse ofte bliver fuldstændig forsømt for hans Skyld — for disse Hjem er det en Velsignelse at kunne sende Barnet til et Sted, hvor det bliver godt plejet og behandlet, som det bør.

For den lavtstaaende (eller middle-grade) aandssvage er Anstalten en Velsignelse; medens han ude i Livet al Tid er en uduelig Per Tot, der sakker agter ud i alt, hvad han foretager sig, ofte ender paa Fattiggaarden, eller — hvad navnlig er Tilfældet i Amerika — strejfer om som Vagabond, faar han paa Anstalten Lejlighed til at udvikle og benytte sine smaa Evner, at høre Ros og Opmuntring og at kende Stoltheden ved at udføre et Arbejde godt.

For den aandssvage Pige er Anstalten, foruden dens opdragende Indflydelse, et værnende Hjem. For hende er der i Livet kun alt for mange Farer, og mange er de Tilfælde, hvor samvittighedsløse Mennesker har benyttet sig af hendes Fjollethed, og hvor hun har bidraget til at forplante Slægten med Individuer, der er endnu mere lavtstaaende og ulykkelige end hun selv.

For den moralsk defecte aandssvage er Anstalter nødvendige, baade for hans egen, men navnlig for Samfundets Skyld. Ved at anvende hans Kræfter og Evner paa nyttig Maade, ved at holde ham borte fra Fristelser, ved at give ham uskyldige Fornøjelser fries Samfundet fra Tusinder af